

РЕЦЕНЗІЯ
на творчий мистецький проєкт
«Труба у дзеркалі стилів творчості XX–XXI ст.»
та наукове обґрунтування творчого мистецького проєкту
на здобуття ступеня доктора мистецтва,
спеціальність 025 – Музичне мистецтво, 02 – Культура та мистецтво

Творчий мистецький проєкт А.В.Дмитриченкова є унікальним на теренах України. Його автора можна вважати універсальним виконавцем, якому вдається поєднати роботу в різних стильових напрямках. Саме тому не викликає жодних заперечень творча складова творчого мистецького проєкту – три концертні програми «Вимір класики», «Від свінгу до бі-бопу» та «Нові барви сучасної музики», в яких трубу представлено вкрай різноманітно. Автор презентує свій інструмент як універсальний (аспект його презентації в поп-музиці додано в наукове обґрунтування та презентовано за межами творчого мистецького проєкту у виступах гурту «Жадан і Собаки»).

Цікавим та методологічно вірним є вибір матеріалу для концертних програм. Дійсно, такі твори, як Соната Е. Евайзена і Toot Suite for Trumpet and jazz Piano К. Боллінга; Концерт-рапсодія для труби in B та фортепіано Є. Станковича; сольна Фантазія М.Арнольда, твори А.Плога (Postcards for Solo Trumpet), А. Візутті (Cascades), Н. Оста (Clash of the Elements) є надзвичайно складними та знаковими в репертуарі для труби XX ст. Не менш доцільно складеною виявляється друга програма концерту «Від свінгу до бібопу», яка містить такі композиції, як Buddy Boldens Blues W. Marsalis; Portrait of Louis Armstrong та It Don't Mean a Thing D. Ellington; All of Me G.Marks; Jordu I.-S. Jordan; Gertrude's Bounce B. Powell; George's Dilemma C. Brown; Moanin' B.Timmons; A Night in Tunisia D. Gillespie. Важливо, що А.В.Дмитриченков надав авторські соло, що дозволяє відчувати різні стилі джазу у сучасному звуковому просторі.

Твори концертних програм проаналізовано в тексті наукового обґрунтування, також додано аналіз альбомів «Радіопромінь» та «Сковороденс» гурту «Жадан і Собаки».

В тексті наукового обґрунтування позитивним є звернення до методологічних напрацювань ХНУМ імені І.П.Котляревського (інтерпретологічна школа, концепт «звуковий образ інструмента»). Водночас для Розділу 2 (поп-музика, регі) відчутний дисбаланс між академічними студіями та публіцистикою. Зокрема, рецензент вважає, що звернення до наукових джерел щодо сучасних студій популярної музики та звукових практик, праць з аналізу аранжування брас-секцій бажано посилити.

Великою перевагою рецензованого проєкту є єдність творчої і наукової складових: аналіз безпосередньо корелює з виконаними концертними програмами. Автор послідовно спирається на інтерпретологічний підхід (рівні акустичний – інтонаційний – композиційно-драматургічний – позамузичний), залучає поняття «виконавська стратегія» як комплексу засобів, спрямованих на творення звучного образу. В тексті наукового обґрунтування все конкретизовано на прикладах партитур-кейсів (Е. Евайзен, К. Боллінг) і доповнена авторськими коментарями – практичними ремарками виконавця (аплікатура, артикуляція, дихання, баланс з фортепіано/ритм-секцією). Разом із тим, доцільно було б виразніше описати власні методи транскрипції імпровізацій, принципи гармонічного/ритмічного аналізу, критерії опису брас-аранжування, що становить безумовний інтерес.

З точки зору наукової новизни заявлені положення новизни загалом підтверджені текстом:

- актуалізовано та конкретизовано параметри «звукового образу» для труби в різних стильових контекстах;
- запропоновано аналітичну модель «виконавської стратегії» на матеріалі сонати Е. Евайзена та сюїти К. Боллінга;
- уперше у вітчизняній літературі (в контексті заяви автора) комплексно означено функції брас-секції в українському регі-проєкті Skovorodance (образна, емоційна, символічна, інтегративна, драматургічна).

Відтак в цілому творчий мистецький проєкт дійсно присвячено формуванню звукового (та звучного) образу труби у трьох провідних

площинах сучасної музики – академічній, джазовій та популярній. Підкреслимо, що з огляду на стрімке розширення репертуару для труби у XX–XXI ст., інтеграцію інструмента в кросвер-практики, а також реальну концертну практику виконавця-дослідника, тема є своєчасною й науково релевантною. Додаткову вагу надає залучення українського матеріалу (Концерт-рапсодія Є. Станковича; альбоми «Радіопромінь» і *Skovorodance ma in.*), що сприяє актуалізації національного музикознавчого дискурсу.

Запитання до претендента не знижують загальної позитивної оцінки, а мають намір уточнити деякі положення.

1. В чому полягає суттєва різниця між звукотворенням на трубі в академічній, джазовій та поп-музиці?
2. Чи можете Ви надати короткий опис власної методики транскрипцій, здійснених Вами для концерту №2?
3. Продовжуючи спостереження щодо альбомів «Радіопромінь» та «Сковороденс» чи можна уточнити роль труби у міксах та розподіл голосів у брас-хордах (3-voice vs розширені 4-5-voice). Чи можна в альбомі *Skovorodance* виокремити дві моделі брас-функціоналу (на кшталт *punctuation brass* – ударні репліки/стаби та *line-leading brass* як носій контратеми/топлайну)?

На основі зазначеного вище підкреслю. Творчий мистецький проєкт в цілому і наукове обґрунтування є зрілою роботою досвідченого музиканта. Творча частина відрізняється цілісністю задуму та презентації основної ідеї проєкту – представлення труби у виконавському просторі XXI ст. як універсального інструменту з великими технічними та семантичними можливостями. Наукове обґрунтування є методично доцільним і практично значущим дослідженням, що поєднує науковий аналіз із виконавською рефлексією. Висновки демонструють досягнення поставленої мети та завдань. Отже, творчий мистецький проєкт відповідає чинним вимогам «Порядку здобуття освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України №865 від 24 жовтня 2018 року, із

